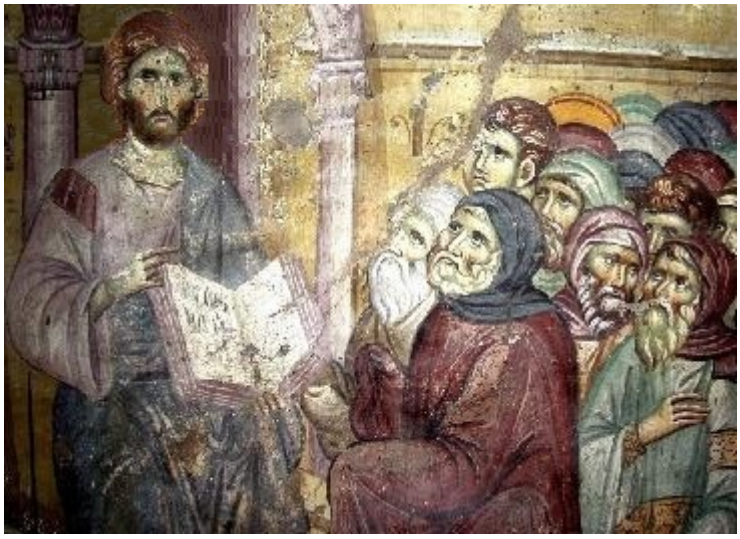
15.11.2012 г. / 10:08:20

Вяра

Петнадесета неделя след Деня на Света Троица

В ПЕТНАДЕСЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА ГОРДОСТА НА ЗАКОННИКА

Спор на Господа Иисуса Христа с иудеите. Стара стенопис от Карея, Света Гора-Атон

На *тия две заповеди се крепи целият закон и пророците* (Мат. 22:40).

Благослови отче!

Както хората, които работят в земните градини, пролетно време набират цветя от градината и ги носят, като подарък на господарите си или на любимите си приятели, за да се насладят на сладкия им аромат, така и църковните проповедници събират от Свещеното Писание разни поучения и ги проповядват в храма на християните за развеселяване на душите им и за изгонване на проклетата гордост, която заслепява ума и отвлича човека от Бога, както е сторила и с днешния законник, за когото ще чуете сега от Евангелието.

Евангелие от Матей, зачало 92

В онова време дойде един законник при Иисус и изкушавайки Го, попита и рече: Учителю, коя заповед е най-голяма в закона? А Иисус му отговори: възлюби Господа, Бога Твоего, с всичкото си сърце, и с всичката си душа, и с всичкия си разум: тази е първа и най-голяма заповед, а втора, подобна ней, е: възлюби ближния си като себе си, на тия две заповеди се крепи целият закон и пророците. И когато фарисеите бяха събрани, Иисус ги попита и рече: какво мислите за Христа? Чий син е? Отговарят Му: Давидов. Казва им: как тогава Давид по вдъхновение Го нарича Господ, казвайки: „рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти“?. И тъй, ако Давид Го нарича Господ, как тогава Той, му е син? И никой не можеше да Му отговори ни дума, и от тоя ден никой вече не дръзна да Го попита. (Мат. 22:35-46)

ТЪЛКУВАНИЕ

След като Иисус посрамил садукеите, които казвали, че няма възкресение на мъртвите, този фарисейски законник се приближил до Христа и Го попитал лукаво, коя от десетте заповеди е най-голяма. Законникът попитал това, понеже евреите казвали, че най-голямата заповед е обрязването и съботата, и второ, надявал се Христос да добави някоя нова заповед, та да Го укорят. Но Христос като Сърцеведец разбрал лукавството му, за това го препратил към закона и му казал да обича Бога от цялото си сърце, душа и мисъл, тоест от сърце да желае само Бога, от душа да мисли само за Него и с мисълта си да разсъждава само за Бога. Сърцето е от плът, а ние, когато не жалим тялото си за правдата, когато пазим сърцето от злоба, от грешни помисли, от блудство и кражба и благодарим на Бога, тогава може да се каже, че обичаме Бога от цялото си сърце. А душата е трисъставна, тя има воля, разум и мисъл. И така, когато волята, мисълта и разумът ни са насочени към Бога, тогава се казва, че обичаме Бога от цялата

си душа. Така, когато някой обича Бога, с тази любов изпълнява най-голямата заповед, защото от нея произтичат всички други добродетели. Когато сърцето, душата и мисълта ни са насочени към Бога, тогава и желанието ни е добродетелно. Тази е първата и най-голяма заповед. А втората е да обичаме всеки християнин, като самите себе си. Тя е като първата и се ражда от нея. Защото който обича Бога, обича и всеки човек, а който не обича хората, не обича и Бога. А да обичаме всеки християнин ще рече: да не правим на другите онова, което не искаме да правят на нас, а както се грижим за себе си, така да се грижим и за всекиго. Ето на тези две заповеди се крепи целият закон и пророците. Защото, ако разгледаме пророческите книги и десетте Божии заповеди, ясно ще видим, че първите четири заповеди ни казват да обичаме Бога, а другите шест, да обичаме всеки човек. И ако искаме да знаем що е грях от гледна точка на тези заповеди, разбираме, че грехът е потъпкване на Божията любов, тоест, когато не почитаме Бога и когато вредим на хората. А добродетел е да обичаме Бога и да помагаме на хората. На тия две заповеди се крепи целият закон и пророците, тоест целият закон и всички пророци учат така, да обичаме Бога и хората, както казал и Христос на законника. А после рекъл на събралите се фарисеи: „какво мислите за Христа? Чий син е?“. Те казали: „Давидов“, понеже Давид бе предсказал чрез Светия Дух Христовото възнесение: рече Господ Господу моему: седи от дясната Ми страна, докле туря Твоите врагове подножие на нозете Ти (Пс. 109:1). Давид разбрал от Светия Дух, че Христос ще се роди от неговото коляно и за това Го нарекъл син, а според Божеството Го нарекъл Господ. И Христос, за да покаже на фарисеите Своето божество и човечество, ги попитал, та да разберат от Давидовото пророчество, че Той е и Бог, и човек, което доказал с думите: седи от дясната Ми страна, тоест Христос с божествената Си природа бил заедно с Бог Отец още преди сътворението на

света, а с човешката природа след възнесението Си седна, като човек от дясната страна на Бог Отец и човешката природа прие славата, която божествената природа имаше преди сътворението на света. Тогава Бог постави под Негова власт враговете Му. Не само евреите, но и дявола, и самата смърт. Защото Христовата смърт не само освободи човешкия род от дявола, но и го преведе от смърт към живот, понеже който вярва в Христа, и да умре, ще оживее. И когато фарисеите Му рекли, че Христос е Давидов син, Той не казал, че не е Давидов син, защото Мария, която Го роди, беше от Давидовото коляно, и за това се наричаше син Давидов, а според Божеството беше Господ Давидов. За това Иисус им рече: „И тъй, ако Давид Го нарича Господ, как тогава Той, му е син?“. Попитал ги това, за да признаят, че Той не е обикновен човек, а е Бог и човек, и с тези думи им затворил устата, така че никой не можал да възрази. Виждате ли как Христос, Предвечната Мъдрост, посрамил с една дума не само законника, но и всички фарисеи и садукеи. Защото веднъж, като Го попитали трябва ли да плащат данък на кесаря, Той им рекъл: Отдайте кесаревото кесарю, а Божието Богу (Мат. 22:21, Марк. 12:17), и с тези думи ги победил. Друг път садукеите Го попитали чия съпруга ще бъде на онзи свят жената, омъжена последователно за седем братя. А Той им рекъл, че "при възкресението нито се женят, нито се мъжат" (вж. Мат. 22:30). И ги посрамил. Така посрамил и днешния законник и събраните фарисеи, които оттогава вече не смеели да Го попитат нищо, а народът, като слушал Христовите слова, повярвал в Него.

ПОУЧЕНИЕ

Благочестиви християни, всички чухме как на тия две заповеди - да обичаме Бога и хората - се крепи целият закон и пророците. Такава любов имаха апостолите. За това изоставиха всички светски блага и тръгнаха след Христа, от Когото

никакво зло не можеше да ги раздели, както казва апостол Павел: „Кой ще ни отлъчи от любовта Божия: скръб ли, притеснение ли, или гонение, глад ли, или голотия, опасност ли, или меч?.. ни смърт, нито живот, ни Ангели, ни Власти, нито Сили, ни настояще, нито бъдеще, ни височина, ни дълбочина, нито друга някоя твар ще може да ни отлъчи от любовта Божия в Христа Иисуса, нашия Господ.“ (ср. Рим. 8:35, 39), защото любовта е непобедимо оръжие и неразрушима стена. А за да я имаме, не са нужни труд или пари, нужно е само желанието ни да обичаме. Любовта е обща и за мъже, и за жени, и за млади, и за стари, и за болни, и за здрави, за царе и господари, защото всеки може да обича Бога и хората. Любовта е най-голямото ни благо, което Бог ни е дал за наше благополучие и спасение. Ами ние, като не обичаме нито Бога, нито хората, ако умрем със завист, злоба и немилостиво сърце, какъв отговор ще дадем пред Бога, когато ще разследва делата ни? Помислете: трудно ли е да обичаме Бога или хората? Не е трудно, а е много лесно и е хубаво. Защото с любовта човек живее мирно и не усеща как животът отминава. Ами кой ни спира да се обичаме? Никой, само нашата воля. И колко страшно ще бъде на Христовия съд, когато ще вържат и ще хвърлят във вечната мъка всички немилостиви, които не са имали любов към хората. Но дано милостивият Бог да изкорени от нас немилосърдието и да посади в нас любов, която може да ни избави от вечната мъка, с помощта на Христа, Комуто слава във вечните векове, Амин.

buditeli.info © 2017